

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 28. novembra 2013*

„Odvolanie — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Opatrenia namierené proti iránskemu ropnému a plynárenskému priemyslu — Zmrazenie finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Povinnosť odôvodniť opodstatnenosť opatrenia“

Vo veci C-348/12 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 6. júla 2012,

Rada Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, so sídlom v Teheráne (Irán), v zastúpení: F. Esclatine a S. Perrotet, avocats,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: M. Konstantinidis a E. Cujo, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, A. Rosas (spravodajca), D. Šváby a C. Vajda,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. apríla 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. júla 2013,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Rada Európskej únie žiada, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. apríla 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Rada (T-509/10, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (ďalej len „Kala Naft“), zrušil:
  - rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39),
  - vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25),
  - rozhodnutie Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, s. 81),
  - nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1, ďalej spoločne len „sporné akty“),a zachoval účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, až do účinnosti zrušenia nariadenia č. 961/2010.

Právny rámec a okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Zmluva o nešírení jadrových zbraní bola otvorená na podpis 1. júla 1968 v Londýne, Moskve a Washingtonu. 28 členských štátov Európskej únie je jej „zmluvnými stranami“, rovnako ako Iránska islamská republika.
- 3 Článok II tejto zmluvy najmä uvádza, že „každá zmluvná strana nevlastniaca jadrové zbrane sa zaväzuje... neprijímať priamo alebo nepriamo od nikoho jadrové zbrane alebo iné jadrové výbušné zariadenia..., nevyrábať jadrové zbrane alebo iné jadrové výbušné zariadenia“.
- 4 Článok III uvedenej zmluvy vo svojom odseku 1 stanovuje, že „každá strana nevlastniaca jadrové zbrane sa zaväzuje prijať záruky uvedené v dohode, o ktorej sa bude rokovať a ktorá bude uzavretá s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu [(ďalej len ‚MAAE‘)] v súlade so Štatútom [MAAE] a systémom záruk agentúry, výlučne na overovanie plnenia záväzkov, ktoré prijala v súlade s touto Zmluvou s cieľom zabrániť neoprávnenému prevodu jadrovej energie z mierového využitia na jadrové zbrane alebo iné jadrové výbušné zariadenia...“.
- 5 MAAE v súlade s článkom III B bodom 4 jej štatútu predkladá výročné správy o svojej činnosti Valnému zhromaždeniu Organizácie spojených národov a v prípade potreby Bezpečnostnej rade Organizácie spojených národov (ďalej len „Bezpečnostná rada“).
- 6 Bezpečnostná rada, znepokojená mnohými správami Generálneho riaditeľa MAAE a rezolúciami Rady guvernérov MAAE týkajúcimi sa jadrového programu Iránskej islamskej republiky, prijala 23. decembra 2006 rezolúciu 1737 (2006), ktorej bod 12 v spojení s prílohou vymenúvajú rad osôb a subjektov zúčastňujúcich sa na šírení jadrových zbraní, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa mali zmraziť.
- 7 Rada s cieľom vykonať rezolúciu 1737 (2006) v Únii prijala 27. februára 2007 spoločnú pozíciu 2007/140/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 61, s. 49).

- 8 Článok 5 ods. 1 spoločnej pozície 2007/140 stanovoval zmrazenie všetkých finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov určitých kategórií osôb a subjektov uvedených v písmenách a) a b) tohto ustanovenia. Písmeno a) tohto článku 5 ods. 1 sa tak týkalo osôb a subjektov uvedených v prílohe k rezolúcii 1737(2006), ako aj ďalších osôb a subjektov, ktoré určila Bezpečnostná rada alebo výbor Bezpečnostnej rady vytvorený podľa článku 18 rezolúcie 1737 (2006). Zoznam týchto osôb a subjektov je obsiahnutý v prílohe I spoločnej pozície 2007/140. Písmeno b) uvedeného článku 5 ods. 1 sa týkalo osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú. Zoznam týchto osôb a týchto subjektov je uvedený v prílohe II uvedenej spoločnej pozície.
- 9 V rozsahu, v akom boli dotknuté právomoci Európskeho spoločenstva, bola rezolúcia 1737 (2006) vykonaná nariadením (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1), prijatým na základe článkov 60 ES a 301 ES, ktoré sa týka spoločnej pozície 2007/140 a ktorého obsah je v podstate podobný obsahu uvedenej spoločnej pozície, pretože v prílohe IV (osoby, subjekty a orgány uvedené Bezpečnostnou radou) aj prílohe V (iné osoby, subjekty a orgány než uvedené v prílohe IV) tohto nariadenia sa uvádzajú rovnaké mená subjektov a fyzických osôb.
- 10 Článok 7 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 423/2007 znel takto:
- „Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe V alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú, sa zmrazia. Príloha V zahŕňa fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány, na ktoré sa nevzťahuje príloha IV a ktoré boli v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície 2007/140... označené za osoby, subjekty alebo orgány:
- a) ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú...“
- 11 Keďže Bezpečnostná rada konštatovala, že Iránska islamská republika nerešpektovala rezolúcie Bezpečnostnej rady, že postavila elektrárňu v Qom v rozpore s jej povinnosťou zastaviť akékoľvek činnosti spojené s obohacovaním jadrového materiálu a oznámila to až v septembri 2009, že neinformovala MAAE a odmietla spolupracovať s touto agentúrou, Bezpečnostná rada prijala rezolúciou 1929 (2010) z 9. júna 2010 prísnejšie opatrenia postihujúce najmä iránske námorné spoločnosti, odvetvie balistických rakiet, ktoré by mohli byť nosičmi jadrových zbraní, a zbor islamských revolučných gárd.
- 12 Hoci Bezpečnostná rada neprijala rozhodnutie, pokiaľ ide o odvetvie energetiky, sedemnásť odôvodnenie rezolúcie je formulované takto:
- „Uznávajúc, že prístup k rôznorodým a spoľahlivým zdrojom energie je nevyhnutný pre rast a udržateľný rozvoj, poznamenávajúc pritom potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu získanými z jeho energetického sektora a financovaním činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní a *poznávajúc tiež*, že zariadenia na chemické spracovanie a materiály potrebné pre petrochemický priemysel majú mnoho spoločného so zariadeniami a materiálmi, ktoré sú potrebné na určité citlivé činnosti v rámci jadrového palivového cyklu“. [*neoficiálny preklad*]
- 13 Vo vyhlásení pripojenom k záverom zo 17. júna 2010, Európska rada zdôraznila svoje prehlbujúce sa obavy v súvislosti s iránskym jadrovým programom, privítala prijatie rezolúcie 1929 (2010) Bezpečnostnou radou a zobrala na vedomie poslednú správu MAAE s dátumom 31. mája 2010.
- 14 V bode 4 tohto vyhlásenia Európska rada konštatovala, že zavedenie nových reštriktívnych opatrení sa stalo nevyhnutným. Vzhľadom na prácu, ktorú vykonala Rada pre zahraničné veci, ju Európska rada vyzvala, aby na jej ďalšom zasadnutí prijala opatrenia na vykonanie opatrení stanovených rezolúciou

Bezpečnostnej rady 1929 (2010), ako aj súvisiace opatrenia s cieľom prispieť k reakcii prostredníctvom vyjednávania na všetky obavy, ktoré naďalej vyvoláva vývoj citlivých technológií na podporu jej jadrového a balistického programu Iránskou islamskou republikou. Tieto opatrenia sa mali týkať týchto oblastí:

„Odvetvia obchodu, najmä predaja tovaru s dvojakým použitím a dodatočných reštrikcií v oblasti poistenia obchodu; odvetvia financií vrátane zmrazenia majetku iných iránskych bánk a obmedzení v oblasti bankovníctva a poisťovníctva; odvetvia iránskej dopravy vrátane námornej dopravnej spoločnosti Iránskej islamskej republiky (IRISL) a jej dcérskych spoločností a leteckej nákladnej dopravy; hlavných odvetví plynárenského a ropného priemyslu so zákazom nových investícií, technickej pomoci a prevodu technológií, zariadenia a služieb spojených s týmito odvetviami, najmä pokiaľ ide o technológie rafinácie, skvapaľňovania a LNG; okrem toho je potrebné rozšíriť zákaz vydávania víz a zmrazenie majetku, najmä voči členom zboru islamských revolučných gárd. (IRGC)“.

15 Rozhodnutím 2010/413 Rada vykonala toto vyhlásenie, pričom zrušila spoločnú pozíciu 2010/140 a prijala v porovnaní s touto pozíciou dodatočné reštriktívne opatrenia.

16 Odôvodnenia 22, 23 a 27 rozhodnutia 2010/413 znejú takto:

„(22) V rezolúcii BR OSN 1929 (2010) sa poukazuje na potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránu získanými z jeho energetického sektora a financovaním činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní a ďalej sa konštatuje, že zariadenia na chemické spracovanie a materiály potrebné pre petrochemický priemysel majú mnoho spoločného so zariadeniami a materiálmi, ktoré sú potrebné na určité citlivé činnosti v rámci jadrového palivového cyklu.

(23) V súlade s vyhlásením Európskej rady by členské štáty mali zakázať predaj, dodávky alebo presun kľúčového zariadenia a technológií do Iránu, ako aj súvisiacu technickú a finančnú pomoc, ktorá by sa mohla použiť v kľúčových odvetviach v ropnom a plynárenskom priemysle. Okrem toho by členské štáty mali zakázať akékoľvek nové investície do týchto odvetví v Iráne.

...

(27) Na vykonanie určitých opatrení je potrebná ďalšia činnosť Únie.“

17 Článok 4 rozhodnutia 2010/413 je formulovaný takto:

„1. Zakazuje sa predaj, dodávky alebo presun kľúčového vybavenia a technológií pre nasledujúce kľúčové odvetvia ropného a plynárenského priemyslu v Iráne alebo pre iránske podniky, alebo podniky vo vlastníctve Iránu, ktoré pôsobia v týchto odvetviach mimo Iránu, štátnymi príslušníkmi členských štátov, alebo z územia členských štátov alebo prostredníctvom plavidiel alebo lietadiel podliehajúcich ich jurisdikcii bez ohľadu na to, či majú pôvod na ich území:

- a) rafinovanie;
- b) skvapaľnený zemný plyn;
- c) prieskum;
- d) výroba.

Únia prijme potrebné opatrenia na určenie príslušných položiek, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie.

2. Podnikom v Iráne, ktoré pôsobia v kľúčových odvetviach iránskeho ropného a plynárenského priemyslu uvedených v odseku 1 alebo iránskym podnikom alebo podnikom vo vlastníctve Iránu, ktoré pôsobia v týchto odvetviach mimo Iránu, sa zakazuje poskytovať:

- a) technickú pomoc alebo odbornú prípravu a ďalšie služby súvisiace s kľúčovým vybavením a technológiami určenými v súlade s odsekom 1;
- b) finančné prostriedky alebo finančnú pomoc na akýkoľvek predaj, dodávky, presun alebo vývoz kľúčového vybavenia a technológií určených v súlade s odsekom 1, alebo na zabezpečenie súvisiacej odbornej technickej pomoci alebo odbornej prípravy;

3. Zakazuje sa zúčastňovať sa vedome alebo zámerne na činnostiach, ktorých cieľom alebo účinkom je obchádzanie zákazov uvedených v odsekoch 1 a 2.“

18 Článok 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov viacerých kategórií osôb a subjektov. Písm. a) článku 20 ods. 1 sa týka osôb a subjektov, ktorí boli označení Bezpečnostnou radou, ako sú uvedené v prílohe I rozhodnutia. Písmeno b) uvedeného článku 20 ods. 1 sa týka najmä „osôb a subjektov, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, ktoré sú zapojené do činností Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní alebo do vývoja nosičov jadrových zbraní alebo sú s týmito činnosťami a vývojom priamo spojené alebo ich podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia do obstarávania zakázaných položiek, tovaru, zariadení, materiálu a technológie, alebo osôb alebo subjektov, ktoré konajú v ich mene alebo podľa ich pokynov, alebo subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, a to aj nezákonnými prostriedkami..., ako sa uvádzajú v prílohe II“.

19 Kala Naft je iránska spoločnosť, ktorú vlastní National Iranian Oil Company (ďalej len „NIOC“) a ktorej úlohou je pôsobiť ako stredisko nákupu pre činnosti skupiny uvedenej spoločnosti v oblasti ropného, plynárenského a petrochemického priemyslu. Je zapísaná v bode 24 časti I, B prílohy II rozhodnutia 2010/413. Uvádza sa toto odôvodnenie:

„Obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program. Pokúsila sa obstarat' materiál (veľmi odolné zliatinové dvere), ktorý sa používa len v jadrovom priemysle. Má väzby na spoločnosti zapojené do iránskeho jadrového programu“.

20 Obchodné meno Kala Naft, uvedené v bode 22 časti I, B prílohy vykonávacieho nariadenia č. 668/2010, bolo vykonávacím nariadením č. 668/2010 prijatým na vykonanie článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 doplnené do zoznamu právnických osôb, subjektov a orgánov uvedených v tabuľke I prílohy V nariadenia č. 423/2007.

21 Odôvodnenie je v podstate zhodné s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí 2010/413.

22 Príloha II rozhodnutia 2010/413 bola revidovaná a prepracovaná rozhodnutím 2010/644.

23 Odôvodnenia 2 až 5 rozhodnutia 2010/644 sú formulované takto:

„(2) Rada vykonala úplné preskúmanie zoznamu osôb a subjektov uvedeného v prílohe II k rozhodnutiu 2010/413/SZBP, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 1 písm. b) a článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia, pričom zohľadnila pripomienky, ktoré jej predložili dotknuté strany.

(3) Rada dospela k názoru, že s výnimkou dvoch subjektov, by sa na osoby a subjekty uvedené na zozname v prílohe II k rozhodnutiu 2010/413/SZBP naďalej mali uplatňovať osobitné reštriktívne opatrenia ustanovené v uvedenom rozhodnutí.

- (4) Rada taktiež dospela k záveru, že údaje o niektorých subjektoch na zozname by sa mali zmeniť a doplniť.
- (5) Zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 1 písm. b) a článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413/SZBP, by sa mal zodpovedajúcim spôsobom aktualizovať.“
- 24 Obchodné meno Kala Naft bolo prebraté do bodu 24 zoznamu subjektov uvedených v tabuľke I prílohy II rozhodnutia 2010/413, ako vyplýva z rozhodnutia 2010/644. Odôvodnenie, ktoré sa jej týka, je zhodné s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí 2010/413.
- 25 Nariadenie č. 423/2007 bolo zrušené nariadením č. 961/2010, ktoré bolo prijaté na základe článku 215 ZFEÚ.
- 26 Odôvodnenia 1 až 3, ako aj 7 nariadenia č. 961/2010 sú formulované takto:
- „(1) Rada 26. júla 2010 schválila rozhodnutie 2010/413/SZBP, ktorým sa potvrdzujú reštriktívne opatrenia prijaté od roku 2007 a stanovujú ďalšie reštriktívne opatrenia voči Iránskej islamskej republike... na dosiahnutie súladu s rezolúciou Bezpečnostnej rady OSN 1929 (2010), ako aj sprievodné opatrenia požadované Európskou radou vo vyhlásení zo 17. júna 2010.
- (2) Medzi uvedené reštriktívne opatrenia patria predovšetkým... obmedzenia obchodovania s kľúčovými zariadeniami a technológiami pre iránsky ropný a plynárenský priemysel a obmedzenia investovania do iránskeho ropného a plynárenského priemyslu...
- (3) V rozhodnutí 2010/413/SZBP sa tiež stanovilo, že zmrazeniu finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov majú podliehať ďalšie kategórie osôb, a stanovili sa niektoré ďalšie technické zmeny a doplnenia existujúcich opatrení.
- ...
- (7) V záujme zabezpečenia účinného uplatňovania zákazu predaja, dodávania, presunu alebo vývozu určitého kľúčového vybavenia alebo technológií, ktoré by sa mohli použiť v kľúčových odvetviach ropného a plynárenského priemyslu, do Iránu by sa mal poskytnúť zoznam takéhoto kľúčového vybavenia a technológií.“
- 27 V článku 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 961/2010 sa stanovuje:
- „1. Zakazuje sa priamo alebo nepriamo predávať, dodávať, prevádzať alebo vyvážať kľúčové vybavenie alebo technológie uvedené v prílohe VI akejkoľvek iránskej osobe, subjektu alebo orgánu alebo na použitie v Iráne.
2. Príloha VI obsahuje kľúčové vybavenie a technológie pre tieto hlavné sektory ropného a plynárenského priemyslu v Iráne:
- a) prieskum ropy a zemného plynu;
- b) ťažba ropy a zemného plynu;
- c) rafinácia;
- d) skvapalňovanie zemného plynu.“

28 Článok 16 nariadenia č. 961/2010 stanovuje najmä zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, ktoré patria určitým osobám, subjektom alebo určitým orgánom, alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány kontrolujú. Odsek 1 tohto ustanovenia sa týka osôb, subjektov a orgánov, ktoré označila Bezpečnostná rada a ktoré sú uvedené v prílohe VII tohto nariadenia.

29 Podľa znenia článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010:

„2. Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe VIII alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú, sa zmrazia. Príloha VIII zahŕňa fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány,... ktoré boli v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia [2010/413] označené za osoby, subjekty alebo orgány:

a) ktoré sa podieľajú na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska nedovoleného šírenia zbraní, sú s nimi priamo spojené alebo ich podporujú, alebo ktoré sa podieľajú na vývoji nosičov jadrových zbraní Iránom, sú s ním priamo spojené alebo ho podporujú, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií, alebo ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou takejto osoby, subjektu alebo orgánu, a to aj nezákonným spôsobom, alebo konajú v ich mene alebo na ich pokyn;

...“

30 Rada zapísala obchodné meno Kala Naft do bodu 29 zoznamu právnických osôb, subjektov a orgánov uvedených v prílohe VIII, B nariadenia č. 961/2010. Dôvody tohto zápisu sú zhodné s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí 2010/413.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

31 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. októbra 2010 spoločnosť Kala Naft podala žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu 2010/413 a vykonávaciemu nariadeniu č. 668/2010.

32 Vo svojich pripomienkach zo 6. decembra 2011 predložených v reakcii na písomnú otázku Všeobecného súdu spoločnosť Kala Naft rozšírila svoje žalobné návrhy, keď požadovala tiež zrušenie rozhodnutia 2010/644 a nariadenia č. 961/2010 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú.

33 Kala Naft uviedla deväť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod bol založený na nezákonnosti článku 4 rozhodnutia 2010/413, ako aj článku 28 uvedeného rozhodnutia týkajúceho sa nadobudnutia jeho účinnosti. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení jej práva na obhajobu a jej práva na účinnú súdnu ochranu. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality. Piaty žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci Rady na prijatie napadnutých aktov. Šiesty žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci. Siedmy žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o jej činnosti. Deviaty, subsidiárne uvedený žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení zásady proporcionality.

34 Na pojednávaní pred Všeobecným súdom Rada a Európska komisia uviedli, že žaloba, ktorú podala spoločnosť Kala Naft, je neprípustná v rozsahu, v akom je založená na údajnom porušení základných práv tejto spoločnosti.

35 V bode 39 napadnutého rozsudku Všeobecný súd prijal záver, že na základe článku 275 prvého odseku ZFEÚ „nemá právomoc rozhodnúť o žalobe smerujúcej k posúdeniu zákonnosti článku 4 rozhodnutia 2010/413, a teda rozhodnúť o druhej časti prvého žalobného dôvodu“.

- 36 Okrem iného zamietol ako neprípustné tvrdenia, ktoré uvádzala Rada a Komisia, pokiaľ ide o vecnú stránku sporu, a ktoré vychádzali z toho, že pre spoločnosť Kala Naft nebolo možné založiť svoju žalobu na porušení základných práv.
- 37 V nadväznosti na to zamietol piaty žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Rady na prijatie napadnutých aktov a šiesty žalobný dôvod založený na zneužití právomoci. Vyhovel však prvej časti prvého žalobného dôvodu, ktorou sa namietalo retroaktívne nadobudnutie účinnosti rozhodnutia 2010/413, v rozsahu, v akom smerovalo k zrušeniu článku 28 rozhodnutia 2010/413, a v zostávajúcej časti ho zamietol ako nedôvodný.
- 38 Pokiaľ ide o odôvodnenie sporných aktov, Všeobecný súd v bode 80 napadnutého rozsudku zamietol druhý žalobný dôvod ako nedôvodný v rozsahu, v akom sa týkal prvého a druhého dôvodu uvedeného Radou pre zápis spoločnosti Kala Naft do zoznamov sporných aktov. Napriek tomu vyhovel druhému žalobnému dôvodu, a teda zrušil napadnuté akty, pokiaľ išlo o tretí dôvod zápisu.
- 39 V bode 97 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zastával názor, že Rada neporušila právo spoločnosti Kala Naft na obhajobu, pokiaľ ide o prvotné oznámenie skutočností v jej neprospech. V bode 101 tohto rozsudku však konštatoval, že Rada porušila jej práva tým, že neodpovedala na žiadosť o sprístupnenie spisu, ktorú spoločnosť Kala Naft podala včas. V bode 105 uvedeného rozsudku rozhodol, že právo žalobkyne účinne vyjadriť svoj názor bolo dodržané. Všeobecný súd s ohľadom na skutočnosť v bode 107 napadnutého rozsudku, že Rada neodpovedala na žiadosť spoločnosti Kala Naft o sprístupnenie obsahu spisu podanú pred uplynutím lehoty na podanie žaloby, konštatoval, že táto okolnosť predstavuje porušenie práva spoločnosti Kala Naft na účinnú súdnu ochranu. V dôsledku toho Všeobecný súd vyhovel tretiemu žalobnému dôvodu a zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Kala Naft.
- 40 Keďže Rada potvrdila, že jej spis neobsahoval iné dôkazy alebo informácie ako tie, ktoré boli uvedené v odôvodnení napadnutých aktov, Všeobecný súd z dôvodov hospodárnosti konania a v záujme riadneho výkonu spravodlivosti preskúmal siedmy a ôsmy žalobný dôvod, ktoré sú založené na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní, a na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti spoločnosti Kala Naft. Vyhovel siedmemu žalobnému dôvodu a v dôsledku toho zrušil sporné akty, pokiaľ ide o prvý dôvod zápisu tejto spoločnosti do zoznamov týchto aktov. Okrem toho prijal záver, že Rada nepredložila dôkaz o tvrdeniach uvádzaných v rámci druhého dôvodu na zápis, a teda vyhovel ôsmemu žalobnému dôvodu a zrušil sporné akty v rozsahu, v akom sa ich tento dôvod týka.
- 41 Všeobecný súd neskúmal štvrtý a deviaty žalobný dôvod.
- 42 Všeobecný súd s cieľom predísť ohrozeniu právnej istoty zachoval účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, až do rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa rozhodne o odvolaní. Podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie má odvolanie odkladný účinok na rozhodnutie Všeobecného súdu o zrušení nariadenia, v prejednávanej veci nariadenia č. 961/2010, až do rozhodnutia, ktorým Súdny dvor rozhodne o odvolaní.

Návrhy účastníkov konania

- 43 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
  - rozhodol s konečnou platnosťou o veci a zamietol ako neprípustnú žalobu, ktorú podala spoločnosť Kala Naft proti sporným aktom, alebo subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

- zaviazal spoločnosť Kala Naft na náhradu trov konania, ktoré vynaložila Rada v konaní na prvom stupni a v rámci tohto odvolania.
- 44 Spoločnosť Kala Naft navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie, ktoré podala Rada,
  - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 45 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- vyhovel odvolaniu, ktoré podala Rada, ako dôvodnému,
  - zaviazal spoločnosť Kala Naft na náhradu trov konania.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o prípustnosť žaloby alebo niektorých žalobných dôvodov spoločnosti Kala Naft

- 46 Prvý odvolací dôvod sa týka prípustnosti niektorých žalobných dôvodov, ktoré uviedla spoločnosť Kala Naft. Týka sa bodov 43 až 46 napadnutého rozsudku, ktoré znejú takto:
- „43 Na pojednávaní Rada a Komisia uviedli, že [spoločnosť Kala Naft] treba považovať za vládnu organizáciu, a teda za inštitúciu iránskeho štátu, ktorá sa nemôže dovoliavať ochrany a záruk spojených so základnými právami. Preto sa domnievajú, že žalobné dôvody založené na údajnom porušení týchto práv treba vyhlásiť za neprípustné.
- 44 V tejto súvislosti je po prvé potrebné poznamenať, že Rada a Komisia nespochybňujú samotné právo [Kala Naft] domáhať sa zrušenia [sporných] aktov. Spochybňujú len skutočnosť, že je nositeľkou určitých práv, na ktoré sa odvoláva s cieľom dosiahnuť toto zrušenie.
- 45 Po druhé otázka, či je žalobca nositeľom práva uvedeného na podporu žalobného dôvodu smerujúceho k zrušeniu, sa netýka prípustnosti tohto žalobného dôvodu, ale jeho dôvodnosti. Argumentácia Rady a Komisie založená na tvrdení, že [Kala Naft] je vládnu organizáciou, sa teda musí zamietnuť v rozsahu, v akom smeruje ku konštatovaniu čiastočnej neprípustnosti žaloby.
- 46 Po tretie uvedená argumentácia bola predložená po prvý raz na pojednávaní, pričom Rada ani Komisia sa neodvolali na skutočnosť, že táto argumentácia bola založená na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Pokiaľ ide o vecnú stránku sporu, táto argumentácia teda predstavuje nový žalobný dôvod v zmysle článku 48 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, čo znamená, že sa musí vyhlásiť za neprípustnú.“

Argumentácia účastníkov konania

- 47 Rada sa domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal záver, že otázka, či sa spoločnosť Kala Naft mohla dovoliavať žalobného dôvodu založeného na porušení základných práv, sa netýkala prípustnosti tohto žalobného dôvodu, ale iba jeho dôvodnosti. Zastáva názor, že ak subjekt, ktorý predstavuje vládnu organizáciu v zmysle článku 34 Európskeho dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného 4. novembra 1950 v Ríme, nemôže byť nositeľom základného práva na ochranu majetku ani iných základných práv, nemá postavenie (*locus standi*) na dovolávanie sa údajného porušenia týchto práv pred Všeobecným súdom.

- 48 Uznáva, že inštitúcie vzniesli túto námietku až v štádiu ústneho konania, ale uvádza, že podmienky prípustnosti žaloby patria medzi prekážky konania z dôvodu verejného záujmu.
- 49 Komisia podporuje Radu v jej tvrdeniach a uvádza, že štáty nemôžu požívať základné práva, pričom uznáva, že môžu uplatňovať procesné práva alebo práva vyplývajúce z medzinárodného práva.

Posúdenie Súdny dvorom

- 50 Ako uviedol generálny advokát v bode 59 svojich návrhov, žaloba spoločnosti Kala Naft spadá pod článok 275 druhý odsek ZFEÚ. Táto spoločnosť mala postavenie potrebné na to, aby na súde Únie napadla svoj zápis do zoznamu v sporných aktoch, lebo tento zápis sa jej týkal priamo a osobne v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Jej záujem na konaní preto nebol spochybný.
- 51 Všeobecný súd teda v bode 45 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že tvrdenie súvisiace s možnosťou spoločnosti Kala Naft dovolávať sa ochrany a záruk spájaných so základnými právami sa netýkalo prípustnosti žaloby ani niektorého zo žalobných dôvodov, ale týkalo sa vecnej stránky sporu.
- 52 Keďže toto tvrdenie bolo predložené po prvý raz na pojednávaní, pričom Rada ani Komisia sa neodvolali na skutočnosť, že táto argumentácia bola založená na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 46 napadnutého rozsudku rozhodol, že toto tvrdenie predstavuje nový žalobný dôvod v zmysle článku 48 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, čo znamená, že sa musí vyhlásiť za neprípustné.
- 53 Preto musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý.

O druhom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o porušenie povinnosti odôvodnenia sporných aktov a opodstatnenosť opatrenia

- 54 V každom zo sporných aktov sa na účel odôvodnenia uloženia reštriktívnych opatrení proti Kala Naft uvádzali tri dôvody.
- 55 V bode 79 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol tretí z týchto dôvodov pre absenciu odôvodnenia:

„Naproti tomu tretí dôvod, že [Kala Naft] má väzby na spoločnosti zapojené do iránskeho jadrového programu, je nedostatočný, keďže [jej] neumožňuje pochopiť, aký druh vzťahov s akými subjektmi sa jej v skutočnosti vytýka, takže nie je schopná overiť dôvodnosť tohto tvrdenia a aspoň s určitou presnosťou ho spochybniť.“

56 V bodoch 113 až 119 tohto rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že prvý žalobný dôvod založený na obchodovaní so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť v iránskom jadrovom programe, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní:

„113 Ako vyplýva z bodu 77 vyššie, prvý dôvod uvedený Radou nie je založený na konkrétnom správaní [spoločnosti Kala Naft], ktorým by sa podieľala na šírení jadrových zbraní. Spočíva totiž na konštatovaní, že existuje osobitné riziko, že [Kala Naft] sa bude podieľať na šírení jadrových zbraní, vzhľadom na jej postavenie ako strediska nákupu skupiny spoločnosti National Iranian Oil Company.

114 Článok 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 pritom stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov „osôb a subjektov..., ktoré... podporujú“ šírenie jadrových zbraní. Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 a článok 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 sa tiež týkajú okrem iného subjektov, ktoré „podporujú“ šírenie jadrových zbraní.

115 Z formulácie použitej normotvorcom vyplýva, že predpokladom prijatia reštriktívnych opatrení voči subjektu z dôvodu, že údajne podporoval šírenie jadrových zbraní, je, že tento subjekt sa predtým správal spôsobom zodpovedajúcim tomuto kritériu. Naproti tomu v prípade, ak v skutočnosti nedošlo k takému správaniu, samotné riziko, že dotknutý subjekt bude podporovať šírenie jadrových zbraní v budúcnosti, nie je dostačujúce.

116 Preto je potrebné konštatovať, že Rada sa tým, že prijala opačný výklad článku 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413, článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 a článku 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010, dopustila nesprávneho právneho posúdenia.“

57 V bodoch 120 až 125 napadnutého rozsudku Všeobecný súd, pokiaľ ide o druhý dôvod zápisu, konštatoval, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti spoločnosti Kala Naft:

„120... preskúmanie tohto žalobného dôvodu [je] obmedzené na druhý dôvod uvedený Radou založený na tom, že [Kala Naft] sa údajne pokúsila obstaráť veľmi odolné zliatinové dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle.

121 Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že na rozdiel od toho, čo konštatovala Rada v odôvodnení napadnutých aktov, dvere, ktoré nakupuje, sa nepoužívajú iba v jadrovom priemysle, ale aj v plynárenskom, ropnom a petrochemickom priemysle.

122 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť argumentácie [spoločnosti Kala Naft]. Tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala, že sa nikdy nepokúsila obstaráť dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle.

123 Podľa judikatúry súdne preskúmanie zákonnosti aktu, ktorým boli voči subjektu prijaté reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako na overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. V prípade sporu Rade prislúcha predložiť tieto skutočnosti s cieľom ich overenia súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok [Všeobecného súdu zo 14. októbra 2009] Bank Melli Iran/Rada, [T-390/08, Zb. s. II-3967], body 37 a 107).

124 V prejednávanej veci Rada nepredložila nijakú informáciu ani dôkaz týkajúci sa druhého dôvodu, ktorý by prekračoval odôvodnenie [sporných] aktov. Ako Rada v podstate sama uznáva, vychádzala len z tvrdení, ktoré neboli podložené akýmkoľvek dôkazom, že [Kala Naft] sa údajne pokúsila obstaráť veľmi odolné zliatinové dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle.“

Argumentácia účastníkov konania

- 58 Rada po prvé uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď tri dôvody uvedené v sporných aktoch skúmal osobitne a oddelene. Domnieva sa najmä, že prvý dôvod týkajúci sa obchodovania so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie je relevantný v spojení s tretím dôvodom týkajúcim sa väzieb na spoločnosti zapojené do iránskeho jadrového programu.
- 59 Rada po druhé uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, a pri svojom preskúmaní druhého a tretieho dôvodu zápisu riadne nezohľadnil skutočnosť, že tieto dôvody vychádzali z informácií pochádzajúcich z utajených zdrojov.
- 60 Spoločnosť Kala Naft po prvé uvádza, že samotná Rada považovala každú z častí odôvodnenia uvedeného v sporných aktoch samu osebe za postačujúcu na odôvodnenie jej rozhodnutí. Domnieva sa, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol tretí dôvod, a že okrem toho žalobný dôvod Rady sa mal považovať za nový, čiže neprípustný.
- 61 Spoločnosť Kala Naft, stotožňujúc sa s odôvodnením, ktoré uviedol Všeobecný súd v bodoch 114 a 115 napadnutého rozsudku, po druhé uvádza, že prvý dôvod, ktorý je vo svojej podstate chybný, nemôže konvalidovať tretí dôvod.
- 62 Po tretie spoločnosť Kala Naft uvádza, že aj v spojení oboch dôvodov tretí dôvod zostáva nejasný, pretože je nemožné pochopiť, na ktoré spoločnosti a na aké väzby Rada odkazuje.
- 63 Pokiaľ ide o dôkazy, spoločnosť Kala Naft uvádza, že Rada sa dovoľavala tajnej povahy dôkazov až na pojednávaní. Ide teda o nový dôvod, ktorý článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zakazuje Všeobecnému súdu skúmať.

Posúdenie Súdny dvorom

- 64 Týmto odvolacím dôvodom Rada v podstate uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na jednej strane zastával názor, že dôvody uvedené v sporných aktoch sú nepostačujúce, a na druhej strane, keď rozhodol, že Rada nebola oprávnená prijať sporné akty, pokiaľ ide o spoločnosť Kala Naft, keďže žiadny z troch dôvodov uvedených v týchto aktoch nemohol odôvodňovať prijatie predmetného opatrenia voči nej.
- 65 Treba pripomenúť, že súdy Únie majú v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmluvy, v podstate zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti súhrnu aktov Únie vzhľadom na základné práva, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť všeobecných zásad práva Únie. Táto požiadavka je výslovne uvedená v článku 275 druhom odseku ZFEÚ (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, bod 97, ďalej len „rozsudok Kadi II“).
- 66 Medzi týmito základnými právami je uvedené najmä dodržiavanie práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu (pozri rozsudok Kadi II, bod 98).
- 67 Prvé z týchto práv, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), obsahuje právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu, za predpokladu, že sa budú rešpektovať oprávnené záujmy dôvernosti (pozri rozsudok Kadi II, bod 99).
- 68 Druhé z uvedených základných práv, ktoré je zaručené v článku 47 Charty, vyžaduje, aby jednak dotknutá osoba mala možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, a to bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu oznámenie týchto dôvodov s cieľom umožniť dotknutej osobe brániť

svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby jednak tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého rozhodnutia (pozri rozsudok zo 4. júna 2013, ZZ, C-300/11, bod 53 a citovanú judikatúru, ako aj Kadi II, bod 100).

- 69 Článok 52 ods. 1 Charty síce pripúšťa obmedzenia výkonu v nej zakotvených práv, ale zároveň vyžaduje, aby každé obmedzenie súčasne rešpektovalo obsah dotknutého základného práva, ako ďalej aj to, aby bolo každé obmedzenie nevyhnutné a v súlade so zásadou proporcionality a aby skutočne zodpovedalo cieľom všeobecného záujmu uznaného Úniou (pozri rozsudky ZZ, už citovaný, bod 51, a Kadi II, bod 101).
- 70 Okrem toho existencia porušenia práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu musí byť preskúmaná v závislosti od osobitných okolností každého konkrétneho prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-110/10 P, Zb. s. I-10439, bod 63), najmä od povahy príslušného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý, ako aj od všetkých právnych pravidiel, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok Kadi II, bod 102; pozri tiež v tomto zmysle, pokiaľ ide o rešpektovanie povinnosti odôvodnenia, rozsudky z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, body 139 a 140, ako aj Rada/Bamba, C-417/11 P, bod 53).
- 71 Osobitne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý bol dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia prijatého vo vzťahu k nej (rozsudok Rada/Bamba, už citovaný, bod 54).
- 72 Pokiaľ ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prijatí reštriktívnych opatrení, Súdny dvor vzhľadom na ich preventívnu povahu rozhodol, že ak sa súd Únie domnieva, že aspoň jeden z uvedených dôvodov je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné z týchto dôvodov túto požiadavku nespĺňajú, neodôvodňuje zrušenie uvedeného rozhodnutia (pozri rozsudok Kadi II, bod 130).
- 73 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty najmä vyžaduje, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie, ktoré má pre dotknutú osobu alebo dotknutý subjekt individuálny dosah, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. To predpokladá overenie skutočností uvádzaných v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, podložené (pozri rozsudok Kadi II, bod 119).
- 74 V prejednávanej veci s cieľom posúdiť správnosť preskúmania odôvodnenia a opodstatnenosť sporných aktov, ktoré vykonal Všeobecný súd, treba najprv preskúmať spôsob, akým Všeobecný súd identifikoval a interpretoval všeobecné pravidlá uplatniteľných predpisov, pred tým, ako sa konkrétnejšie preverí spôsob, akým preskúmal odôvodnenie a opodstatnenosť sporných aktov.
- 75 V tejto súvislosti zo žiadneho údaja napadnutého rozsudku nevyplýva, že Všeobecný súd zohľadnil vývoj právnej úpravy Únie od rezolúcie Bezpečnostnej rady 1929 (2010).
- 76 Jeho výklad tejto právnej úpravy ho teda, ako vyplýva z bodov 113 a 114 tohto rozsudku, viedol k hľadaniu priamej väzby medzi spoločnosťou Kala Naft a šírením jadrových zbraní, hoci z rozhodnutia 2010/413 a nariadenia č. 961/2010 výslovne vyplýva, že iránsky ropný a plynárenský priemysel môže byť predmetom reštriktívnych opatrení, najmä ak prispieva k obstarávaniu zakázaných tovarov a technológií, keď väzba medzi týmito tovarmi a týmito technológiami a šírením jadrových zbraní bola normotvorcom Únie stanovená vo všeobecných pravidlách uplatniteľných ustanovení.

- 77 Článok 8 ods. 1 nariadenia č. 961/2010 stanovuje zákaz priamo alebo nepriamo predávať, dodávať, prevádzať alebo vyvážať kľúčové vybavenie alebo technológie uvedené v prílohe VI akejkoľvek iránskej osobe, subjektu alebo orgánu alebo na použitie v Iráne. Podľa článku 8 ods. 2 tohto nariadenia príloha VI obsahuje kľúčové vybavenie a technológie pre hlavné sektory ropného a plynárenského priemyslu v Iráne. Z týchto ustanovení vyplýva, že pojem „obstarávanie zakázaného tovaru a technológií“ v zmysle článku 16 ods. 2 uvedeného nariadenia pokrýva obstarávanie kľúčového vybavenia a technológií určených pre hlavné sektory ropného a plynárenského priemyslu v Iráne.
- 78 Okrem toho sa zdá, že citácia predmetného článku 16 ods. 2 uvedeného v bode 11 napadnutého rozsudku, rovnako ako odkaz na tento článok uvedený v bode 114 napadnutého rozsudku, neuvádzajú časť znenia tohto ustanovenia, podľa ktorej sa reštriktívne opatrenia týkajú tých, ktorí sa podieľajú na činnosti Iránskej islamskej republiky v jadrovej oblasti, sú s ňou priamo spojení alebo ju podporujú, „a to aj prostredníctvom zapojenia sa do obstarávania zakázaného tovaru a technológií“.
- 79 Pokiaľ ide o vykonávacie nariadenie č. 668/2010, treba konštatovať, že vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, ktorý sa na rozdiel od článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010 výslovne netýka obstarávania zakázaného tovaru a technológií.
- 80 Článok 7 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 423/2007 sa týka podieľania sa na činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní, priameho spojenia s nimi alebo ich podpory. Treba teda konštatovať, že pri pojme „podpora“ sa predpokladá nižšia miera súčinnosti v činnostiach Iránu v jadrovej oblasti, než pri pojmoch „podieľanie sa“ a „priame spojenie“ a že tento pojem môže pokrývať obstarávanie alebo obchodovanie s tovarmi a technológiami spojenými s plynárenským a ropným priemyslom.
- 81 Tento výklad podporuje prijatie rezolúcie 1929 (2010) Bezpečnostnej Rady, vyhlásenia Európskej rady zo 17. júna 2010 a rozhodnutia 2010/413, časovo nasledujúce po prijatí nariadenia č. 423/2007, ktoré sa týkajú príjmov z energetického sektora a nebezpečenstva spojeného s materiálom určeným pre ropný a plynárenský priemysel.
- 82 Rezolúcia Bezpečnostnej rady 1929 (2010), na ktorú odkazuje odôvodnenie 22 rozhodnutia 2010/413, uvádza potenciálne prepojenie medzi príjmami Iránskej islamskej republiky získanými z jej energetického sektora a financovaním jej činností v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia jadrových zbraní a poznamenáva, že zariadenia na chemické spracovanie a materiály potrebné pre petrochemický priemysel majú mnoho spoločného so zariadeniami a materiálmi, ktoré sú potrebné na určité citlivé činnosti v rámci jadrového palivového cyklu. Okrem toho vo svojom vyhlásení zo 17. júna 2010 Európska rada zastávala názor, že nové opatrenia, ktoré treba prijať, sa majú týkať najmä hlavných odvetví plynárenského a ropného priemyslu so zákazom nových investícií, technickej pomoci a prevodu technológií, zariadenia a služieb spojených s týmito odvetviami.
- 83 Vzhľadom na túto rezolúciu Bezpečnostnej rady (rozsudok zo 16. novembra 2011, Bank Mellī Iran/Rada, C-548/09 P, Zb. s. I-11381, bod 104 a citovaná judikatúra), toto vyhlásenie Európskej rady a rozhodnutie 2010/413, ktoré uvádzajú príjmy z energetického sektora a nebezpečenstvo spojené s materiálom určeným pre ropný a plynárenský priemysel, treba článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 na účely posúdenia zákonnosti reštriktívneho opatrenia prijatého vykonávacím nariadením č. 668/2010 vykladať v tom zmysle, že obchodovanie s kľúčovým vybavením a technológiami, určenými pre plynárenský a ropný priemysel, možno považovať za podporovanie činností Iránskej islamskej republiky v jadrovej oblasti.
- 84 Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 113 až 115 napadnutého rozsudku rozhodol, že predpokladom prijatia reštriktívnych opatrení voči subjektu je, že tento subjekt sa predtým skutočne správal spôsobom, ktorý by bolo možné postihovať, a že samotné riziko, že dotknutý subjekt sa bude takto správať v budúcnosti, nie je dostačujúce.

- 85 Rozličné ustanovenia sporných aktov, ktoré stanovujú zmrazenie finančných prostriedkov, sú formulované všeobecným spôsobom („podieľajú sa, sú priamo spojené alebo podporujú...“), bez odkazu na správanie predchádzajúce rozhodnutiu o zmrazení finančných prostriedkov. Z toho vyplýva, že aj keď sa týkajú určitého subjektu, odkaz na všeobecný účel, tak ako je uvedený v stanovách tohto subjektu, môže postačovať na odôvodnenie reštriktívnych opatrení.
- 86 V nadväznosti na to treba preskúmať dostatočne presný a konkrétny charakter dôvodov uvedených v sporných aktoch, ako aj prípadne vecnú správnosť skutočností týkajúcich sa daného dôvodu s prihliadnutím na informácie, ktoré boli poskytnuté (pozri rozsudok Kadi II, bod 136).
- 87 Pokiaľ ide o prvý dôvod týchto sporných aktov, podľa ktorého spoločnosť Kala Naft obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvia, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program, Všeobecný súd správne konštatoval, že ten bol dostatočne presný a konkrétny na to, aby spoločnosti Kala Naft umožnil overiť dôvodnosť sporných aktov a brániť sa pred Všeobecným súdom a Všeobecnému súdu vykonávať svoje preskúmanie.
- 88 Pokiaľ ide o dôvodnosť opatrenia a konkrétnejšie o vecnú správnosť skutočností uvedených v tomto prvom dôvode, treba konštatovať, že podľa článku 7 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 423/2007, článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413 a článku 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 vykladaných s prihliadnutím na rezolúciu Bezpečnostnej rady 1929 (2010) a vyhlásenie Európskej rady zo 17. júna 2010, sa Rada mohla domnievať, že voči spoločnosti Kala Naft možno prijať opatrenia, keďže obchodovala so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvia, ktoré sa môžu použiť v iránskom jadrovom programe.
- 89 Postačuje pripomenúť, že spoločnosť Kala Naft je strediskom nákupu pre skupinu National Iranian Oil Company, NIOC. Uvádza sa to v stanovách tejto spoločnosti a spoločnosť Kala Naft to nepopiera. Samotná spoločnosť Kala Naft v bode 27 svojej žaloby pred Všeobecným súdom uvádza, že jej výlučne petrolejársky, plynárenský a petrochemický účel jasne vyplýva z metód jej práce.
- 90 Okrem toho v rámci svojich námietok týkajúcich sa druhého dôvodu sporných aktov samotná spoločnosť Kala Naft v bodoch 63, 64 a 118 svojej žaloby pred Všeobecným súdom uviedla, že obvykle sa podieľa na obstarávaní zliatinových dverí pre NIOC alebo pre jej dcérske spoločnosti. V každom prípade z dôvodu tejto úlohy v rámci skupiny NIOC, pri ktorej sa nevyhnutne predpokladá nákup veľkého množstva tovarov používaných podnikmi NIOC, sa Rada mohla domnievať, že v rámci svojej činnosti sa spoločnosť Kala Naft zapája do obstarávania zakázaného tovaru a technológií v zmysle článku 4 a článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, ako aj článku 8 ods. 1 a 2 a článku 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010, a najmä vybavenia pre ropné a plynárenské odvetvia, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program, ako sa uvádza v odôvodnení sporných aktov.
- 91 Za týchto okolností treba konštatovať, že skutočnosti uvádzané v prvom dôvode sú právne dostatočne preukázané a že tento prvý dôvod sám osebe odôvodňoval zápisy na zoznamy sporných aktov. Vzhľadom na to, čo bolo pripomenuté v bode 72 tohto rozsudku, nie je potrebné preskúmať dostatočne presnú a konkrétnu povahu druhého a tretieho dôvodu sporných aktov ani overovať, či tieto dôvody boli preukázané a mohli samy osebe predstavovať postačujúci základ na podloženie sporných aktov.
- 92 Aj keď skutočnosti odôvodňujúce opodstatnenosť prvého dôvodu týchto zápisov vyplývajú z vyjadrení, ku ktorých výmene došlo počas konania pred súdmi Únie, a nie z úplného a výslovného odôvodnenia podloženého relevantnými informáciami, nemá to vplyv na zákonnosť týchto aktov, keďže spoločnosť Kala Naft môže pochopiť odôvodnenie, pričom relevantné informácie, ako sú stanovy tejto spoločnosti, jej boli známe.
- 93 Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, treba napadnutý rozsudok zrušiť.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 94 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu buď vydať konečný rozsudok vo veci samej sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.
- 95 V nadväznosti na zrušenie napadnutého rozsudku by mal súd, ktorý koná vo veci, nanovo rozhodnúť o žalobe o neplatnosť, ktorú podala spoločnosť Kala Naft.
- 96 V prejednávanej veci sú splnené podmienky na to, aby Súdny dvor rozhodol o veci sám. Tvrdenia, ktoré účastníci konania uvádzali pred Všeobecným súdom, sa nachádzajú vo vyjadreniach, ku ktorých výmene došlo počas písomnej časti konania pred týmto súdom. Okrem iného v časti ich vyjadrení týkajúcich sa hypotézy vyhovenia odvolaniu účastníci konania mali príležitosť zaujať pred Súdny dvorom opätovne stanoviská k týmto tvrdeniam, prípadne aj k odpovedi, ktorú podal Všeobecný súd.

O prvom žalobnom dôvode

- 97 Spoločnosť Kala Naft tvrdí, že rozhodnutie 2010/413 je nezákonné, keďže jeho článok 28 stanovil, že toto rozhodnutie nadobudne účinnosť dňom jeho prijatia, ktorý predchádzal dňu jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Uvádza najmä, že článok 4 rozhodnutia 2010/413 stanovuje zakazujúce opatrenia, ktorých pôsobnosť nie je dostatočne presne vymedzená. Rozhodnutie 2010/413 spojením svojich článkov 4 a 28 formuluje zákaz trestne sankcionovateľný legislatívou členských štátov, pričom neumožňuje jeho adresátom posúdiť rozsah tohto zákazu.
- 98 K tomuto žalobnému dôvodu pred Súdny dvorom nezaujal stanovisko žiadny z účastníkov konania.
- 99 Z rovnakých dôvodov, aké sa uvádzajú v bodoch 36 až 38 rozsudku Všeobecného súdu, je potrebné konštatovať, že na základe článku 275 prvého odseku ZFEÚ Súdny dvor nemá právomoc rozhodnúť o žalobe smerujúcej k posúdeniu zákonnosti článku 4 rozhodnutia 2010/413.
- 100 Keďže napádanie zákonnosti článku 28 je spojené so zákonnosťou článku 4, o žalobnom dôvode spoločnosti Kala Naft netreba rozhodovať.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 101 Spoločnosť Kala Naft tvrdí, že Rada z právneho hľadiska dostatočne neodôvodnila napadnuté akty, takže Kala Naft nie je schopná identifikovať skutočnosti, ktoré sa jej vytýkajú, a overiť alebo spochybniť dôvodnosť odôvodnenia, ktoré sa voči nej uvádza.
- 102 Z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 72 a 87 tohto rozsudku, treba tento žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva spoločnosti Kala Naft na obhajobu a jej práva na účinnú súdnu ochranu

- 103 Spoločnosť Kala Naft svojím tretím žalobným dôvodom tvrdí, že Rada tým, že prijala rozhodnutie 2010/413 a vykonávacie nariadenie č. 668/2010, porušila jej právo na obhajobu, čo znamená aj porušenie jej práva na účinnú súdnu ochranu.
- 104 Z rovnakých dôvodov, ako sa uvádzajú v bodoch 94 až 104 rozsudku Všeobecného súdu, treba konštatovať, že právo spoločnosti Kala Naft účinne vyjadriť svoj názor bolo dodržané.

- 105 Pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce vecnú správnosť dôvodov uvádzaných proti spoločnosti Kala Naft, postačuje konštatovať, že funkcia strediska nákupu skupiny NIOC, ktorú vykonáva, vyplýva z jej stanov, ako aj z brožúr, ktoré vydáva. Rada preto nebola povinná predložiť dôkaz o činnosti spoločnosti Kala Naft prostredníctvom iných skutočností.
- 106 Pokiaľ ide o dôkaz o pokuse nákupu materiálu používaného výlučne v jadrovom priemysle, treba konštatovať, že prípadné porušenie práva spoločnosti Kala Naft na obhajobu nemá vplyv na rozhodnutie vo veci, pretože prvý dôvod na zápis spoločnosti Kala Naft do zoznamov sporných aktov sám osebe odôvodňoval, ako bolo konštatované v bode 91 tohto rozsudku, jej zápis do týchto zoznamov.

O piatom žalobnom dôvode založenom na nepríslušnosti Rady pre prijatie sporných aktov

- 107 Spoločnosť Kala Naft tvrdí, že Rada nemala právomoc prijať sporné akty. Uvádza, že právnym základom týchto aktov bolo vyhlásenie Európskej rady zo 17. júna 2010, ale že toto vyhlásenie sa obmedzuje na to, že stanovuje vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady 1929 (2010) Radou a prijatie súvisiacich opatrení a nestanovuje prijatie opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov. Okrem toho rezolúcia 1929 (2010) údajne neobsahuje opatrenia týkajúce sa iránskeho ropného a plynárenského priemyslu alebo spoločnosti Kala Naft. Vyvodzuje z toho záver, že Rada nemala právomoc prijať reštriktívne opatrenia voči nej na základe vyhlásenia Európskej rady zo 17. júna 2010.
- 108 V tejto súvislosti treba poznamenať, že hoci rezolúciu Bezpečnostnej rady 1929 (2010) a vyhlásenie Európskej Rady zo 17. júna 2010 treba zohľadniť pri výklade sporných aktov, nemôžu predstavovať ich právny základ.
- 109 Treba konštatovať, že rozhodnutia 2010/413 a 2010/644 sú založené na článku 29 ZEÚ, že vykonávacie nariadenie č. 668/2010 je založené na článku 291 ods. 2 ZFEÚ a nariadení č. 423/2007 a že nariadenie č. 961/2010 je založené na článku 215 ZFEÚ. Tieto ustanovenia Zmlúv udeľujú Rade právomoc na prijatie sporných aktov obsahujúcich samostatné reštriktívne opatrenia odlišné od opatrení, ktoré špecificky odporúčala Rada bezpečnosti.
- 110 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod je nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci

- 111 Spoločnosť Kala Naft tvrdí, že Rada sa dopustila zneužitia právomoci. Tvrdí, že Rada prijala reštriktívne opatrenia voči nej bez toho, aby disponovala dôkazmi o jej účasti na šírení jadrových zbraní, pričom nedodrжала jej procesné práva. Z týchto okolností podľa uvedenej spoločnosti vyplýva, že Rada sa v skutočnosti usilovala zneužiť režim reštriktívnych opatrení spojených so šírením jadrových zbraní s cieľom postihnúť iránsky ropný, plynárenský a petrochemický priemysel.
- 112 V tejto súvislosti postačuje poznamenať, že ako bolo pripomenuté v bodoch 76 až 83 tohto rozsudku, sporné akty sa týkali iránskeho ropného, plynárenského a petrochemického priemyslu z dôvodu nebezpečenstva, ktoré tento priemysel predstavoval pre šírenie jadrových zbraní príjmami, ktoré vytvára, ako aj používaním zariadení a materiálov, ktoré majú mnoho spoločného so zariadeniami a materiálmi používanými na určité citlivé činnosti v rámci jadrového palivového cyklu.
- 113 V dôsledku toho je tento žalobný dôvod nedôvodný.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní

- 114 Spoločnosť Kala Naft uvádza, že Rada sa tým, že sa opiera o prvý dôvod na jej zápis do zoznamu sporných aktov, založený na tom, že žalobkyňa obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť v iránskom jadrovom programe, dopustila nesprávneho právneho posúdenia. Táto okolnosť totiž sama osebe neodôvodňuje prijatie reštriktívnych opatrení.
- 115 Ako vyplýva z bodov 87 až 90 tohto rozsudku, činnosti spoločnosti Kala Naft v ropnom a plynárenskom odvetví, potvrdené samotnými stanovami tejto spoločnosti, postačovali na odôvodnenie prijatia reštriktívnych opatrení.
- 116 Siedmy žalobný dôvod preto nie je dôvodný.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti spoločnosti Kala Naft

- 117 Spoločnosť Kala Naft popiera, že by vykonávala činnosť obchodovania s vybavením týkajúcim sa jadrového programu. Uvádza, že jej funkcia strediska nákupu NIOC nepredstavuje činnosť obchodovania.
- 118 Treba konštatovať, že pojem „obchoduje“ z právneho hľadiska dostatočne opisuje činnosť spoločnosti Kala Naft odôvodňujúcu jej zápis do zoznamu a umožňuje tejto spoločnosti pochopiť jeho dôvody.

O štvrtom a deviatom žalobnom dôvode založených na porušení zásady proporcionality

- 119 Spoločnosť Kala Naft spochybňuje cieľ všeobecného záujmu, ktorý by mohol odôvodniť obmedzenia využívania vlastníckeho práva a práva na slobodné vykonávanie hospodárskej činnosti, keďže ani Bezpečnostná rada, ani Európska rada nestanovili prijatie opatrení týkajúcich sa ropného a plynárenského odvetvia. Okrem toho, ak by aj takýto cieľ existoval, nebol rešpektovaný primeraný pomer proporcionality medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom.
- 120 Pokiaľ spoločnosť Kala Naft spochybňuje proporcionalitu všeobecných pravidiel, na základe ktorých sa rozhodlo o jej zápise do zoznamov, treba pripomenúť, že pokiaľ ide o súdne preskúmanie dodržiavania zásady proporcionality, Súdny dvor rozhodol, že normotvorcovi Únie je potrebné priznať široký rozsah voľnej úvahy v oblastiach, v ktorých sa z jeho strany predpokladajú rozhodnutia politického, ekonomického alebo sociálneho charakteru a v rámci ktorých má vykonať komplexné posúdenia. Z toho vyvodil, že zákonnosť takého opatrenia môže ovplyvniť len zjavná neprímeranosť opatrenia prijatého v týchto oblastiach vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia zamýšľa sledovať (pozri rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 33).
- 121 Treba tiež pripomenúť, že základné práva, ktoré uvádza spoločnosť Kala Naft, nie sú absolútnymi výsadami a že ich výkon môže podliehať obmedzeniam, ktoré sú odôvodnené cieľmi všeobecného záujmu, ktoré sleduje Únia (pozri rozsudok Bank Mellī Iran/Rada, už citovaný, bod 113).
- 122 To je aj prípad práva vlastníť majetok a slobodného výkonu hospodárskej činnosti. V dôsledku toho slobodnému výkonu povolenia, ako aj právu vlastníť majetok možno klásť obmedzenia, ak skutočne zodpovedajú sledovaným účelom všeobecného záujmu a ak na ich základe nevzniká v súvislosti so sledovaným cieľom neprímeraný a netolerovateľný zásah, ktorý by poškodzoval samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudok Bank Mellī Iran/Rada, už citovaný, bod 114).

- 123 Pokiaľ ide konkrétnejšie o slobodný výkon hospodárskej činnosti, Súdny dvor najmä rozhodol, že vzhľadom na znenie článku 16 Charty, ktoré sa odlišuje od ostatných základných slobôd upravených v jej hlave II, pričom sa podobá zneniu niektorých ustanovení hlavy IV Charty, môže byť sloboda podnikania podriadená veľkému rozsahu zásahov verejnej moci, ktoré sú schopné vo všeobecnom záujme obmedziť výkon hospodárskej činnosti (pozri rozsudok z 22. januára 2013, Sky Österreich, C-283/11, bod 46).
- 124 V tejto súvislosti treba poznamenať, že rôzne sporné akty majú za cieľ zabrániť šíreniu jadrových zbraní a vyvinúť tak na Iránsku islamskú republiku tlak, aby ukončila dotknuté činnosti. Tento cieľ zapadá do širšieho rámca úsilia spojeného s udržaním mieru a medzinárodnej bezpečnosti a v dôsledku toho je legitímny (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný, bod 115).
- 125 Okrem toho v rozpore s tým, čo uvádza spoločnosť Kala Naft, Bezpečnostná rada uvádzala nebezpečenstvá spojené s petrochemickým priemyslom v sedemnástom odôvodnení rezolúcie 1929 (2010) a Európska Rada vo svojom vyhlásení zo 17. júna 2010 vyzvala Radu pre zahraničné veci prijať opatrenia v odvetví plynárenského a ropného priemyslu.
- 126 Pokiaľ ide o proporcionalitu opatrení, treba pripomenúť početné správy MAAE, veľký počet rezolúcií Bezpečnostnej rady, ako aj rôzne opatrenia Únie. Reštriktívne opatrenia prijaté Bezpečnostnou radou, ako aj Úniou sú progresívne a odôvodnené neúspechom skôr prijatých opatrení. Z tohto postupu založeného na progresii obmedzenia práv v závislosti od účinnosti opatrení vyplýva, že ich proporcionálnosť je preukázaná.
- 127 Z toho vyplýva, že žalobné dôvody nie sú dôvodné.
- 128 Keďže všetky žalobné dôvody boli zamietnuté, treba žalobu zamietnuť.

O trovách

- 129 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 tohto poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 vo svojom odseku 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania.
- 130 Keďže odvolaniu Rady sa vyhovel a žaloba spoločnosti Kala Naft proti sporným aktom bola zamietnutá, treba spoločnosť Kala Naft v súlade s návrhmi, ktoré podala Rada, zaviazat' na náhradu trov konania, ktoré vznikli Rade v konaní na oboch stupňoch.
- 131 Komisia, vedľajší účastník konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. apríla 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Rada (T-509/10), sa zrušuje.**
- 2. Žaloba o neplatnosť, ktorú podala Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, sa zamietá.**

- 3. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie v prvostupňovom konaní, ako aj v konaní o odvolaní.**
- 4. Európska Komisia znáša svoje vlastné trovy prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania.**

Podpisy